

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve, címe.)** által képviselt felperes neve **felperes címe** felperesnek, **alperes jogi képviselőjének neve, címe.)** által képviselt alperes neve **alperes címe** alperes ellen vagyoni hozzájárulás megfizetése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2019. május 9. napján kelt 27.P.20.736/2018/12. számú, 16. sorszám alatt kiegészített ítélete ellen, a felperes által 15. és 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000 (ötszázezer) forintot és 2017. március 2. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 107.500 (százhetezer-ötszáz) forint együttes elő- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Felperes a pontosított keresetében vagyoni hozzájárulás címén 500.000 forint és 2017. március 2. napjától számított késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest mint a felperes tagját.
- [2] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta fizetési kötelezettsége fennállását. Álláspontja szerint az alapszabály értelmében a vagyoni hozzájárulás hátralékos részének meg nem fizetése miatt a tagsági viszonya törléssel megszűnt.
- [3] Az elsőfokú bíróság a kiegészített ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 31.750 forint perköltséget, valamint 40.000 forint fellebbezési perköltséget. A kiegészített ítélet indokolása értelmében az alperes tagfelvételi kérelme alapján, a felperes közgyűlése 2013. március 2. napján egyhangúlag felvette tagjává az alperest, azzal a kitételrel, hogy 2013. március 31-ig 500.000 forint, majd 2011. március 1-jén további 500.000 forint belépési díjat megfizet a felperesnek, abban az esetben, ha ezen időpontot követően is vadászatra jogosult területtel rendelkező vadásztársaság a felperes. Az alperes 2013-ban az 500.000 forintot megfizette a felperesnek, majd 2017. március 22-én részletfizetési kedvezmény megállapítását kérte a vadásztársaság elnökétől, a belépési díj második részének megfizetésére. A felperes 2017. augusztus 2., majd október 20. napján felszólította az alperest a vagyoni hozzájárulás címén fennálló 500.000 forint megfizetésére. Az elsőfokú bíróság megállapította, az alperes a felperesi vadásztársaságba való belépésekor úgy vált a vadásztársaság tagjává, hogy a belépéskor hatályos alapszabály I. fejezet 6. pontja az előírt vagyoni hozzájárulás megfizetésének elmaradásához a tagsági viszony törléssel való megszűnését fűzte. Az alapszabály e tekintetben 2015. március 28. napján akként módosult, hogy az I. fejezet 6. pontja a) alpontja értelmében kizárást von maga után, amennyiben a tag a három hónapos fizetési késedelmét követő, írásbeli felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belül nem tesz eleget az előírt vagyoni hozzájárulási vagy tagdíj fizetési kötelezettségének. Az

elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a 2017. augusztus 2. napján kelt fizetési felszólításban a felperes maga is azt a jogkövetkezményt fűzte a vagyoni hozzájárulás felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belüli meg nem fizetéséhez, hogy az intéző bizottság törli a tagot a nyilvántartásból. Utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a belépéskor az akkor hatályos alapszabály rendelkezéseit, ezek között azt is tudomásul vette kifejezett nyilatkozatával, hogy az intéző bizottság törli a tagok sorából, amennyiben nem fizeti meg a vagyoni hozzájárulást. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azzal, hogy az alperes nem fizette meg felszólítás ellenére, határidőn belül a vagyoni hozzájárulást, a jogkövetkezmény külön erről rendelkező határozat nélkül bekövetkezett. Rögzítette, hogy 2017. március 1-jét követően az alperes a vadászati jogával már nem élt, a vadásztársaság tevékenységében nem vett részt. A belépés feltételeire az alperes vadásztársaságba való belépésekor hatályban volt alapszabály rendelkezéseit tartotta irányadónak. Miután a vagyoni hozzájárulás meg nem fizetésének jogkövetkezménye a tagsági viszony törléssel való megszűnése, a vagyoni hozzájárulás második részletének megfizetésére az alperes nem kötelezhető, ezért a keresetet elutasította. A pervesztes felperest kötelezte az alperes perindítással felmerült perköltsége, valamint a korábban, a Balassagyarmati Törvényszék által megállapított másodfokú perköltség viselésére.

- [4] A felperes a fellebbezésében a kiegészített ítélet megváltoztatását, kereseti kérelmének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát és a perköltség megfizetésére az alperes kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból nem megfelelő jogi következtetést vont le. Hangsúlyozta, hogy a vagyoni hozzájárulás az egyesület törzsvagyonának növelését, illetőleg megalapozását célozza és a tagi jogviszony keletkezéséhez tapadó egyszeri hozzájárulás. Utalt az alperes tagfelvételének időpontjában hatályos alapszabály 5. pontjára, a 2013. március 2. napján megtartott közgyűlésen történt tagfelvételre, amelynek kitétele az volt, hogy a 2013. március 31-ig 500.000 forintot fizet meg vagyoni hozzájárulásként, majd a belépési díj második felét 2011. március 1. napjáig, abban az esetben, ha a felperes ezen időpontot követően is vadászatra jogosult területtel rendelkező vadásztársaság. Kiemelte, hogy a vagyoni hozzájárulás megfizetése az egyesületbe történő belépés alapfeltétele, a tagsági viszony azzal jön létre, hogy 1.000.000 forintot be kell fizetni belépéskor. Az alperes elfogadta az alapfeltételt, a vagyoni hozzájárulásból 500.000 forintot megfizetett, míg a fennmaradó összegre halasztott fizetési kedvezményt kapott. Hivatkozása szerint az alperes a tagsági viszonyát teljes mértékben gyakorolta, közgyűléseken részt vett, szavazhatott. Az alperes fizetési könnyítést kapott, amely nem volt egyéb feltételhez kötve, csak a vadászterülethez. Álláspontja szerint nem csak a belépéskor hatályos alapszabály, hanem valamennyi, időközben bekövetkezett alapszabály-módosítás is irányadó az alperesre. Az alapszabály lehetőséget biztosít a tag kizárására, de ez nem kötelező jellegű, és nem zárta ki az alperest a tagjai közül. Megítélése szerint az alperes fizetési kötelezettsége kötelmi jogviszony, amely a tagság megszűnésével sem szűnik meg, így a fizetési kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha kizárta volna az alperest. A tag törlése ellen az alapszabály jogorvoslati lehetőséget biztosít, ebből következően a határozatnak jelentősége van, határozatot pedig nem hozott. Utalt arra is, hogy az alperes maga is részletfizetési kérelmet terjesztett elő a 2011. március 22. napján kelt levelében. Kiemelte, hogy a fizetési kötelezettség a tagsági viszony létesítése miatt keletkezett. Amennyiben a kereseti kérelme megalapozott, az alperes fizetési kötelezettsége fennáll, az alperest terheli az eljárás során felmerült valamennyi perköltség megfizetése.

- [5] Az alperes csatolta jogi képviselőjének adott megbízási szerződését és költségjegyzék nyomtatványt a perköltség felszámítására, valamint a 2019. március 8. napján kelt, az elsőfokú bírósághoz címzett beadványát, amelyeken túl érdemi fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

- [6] A fellebbezés alapos.

- [7] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján, a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában, az ítélet és a kiegészített ítélet elleni fellebbezéseket, valamint a kiegészített ítélet megalapozottságát tárgyaláson kívül bírálta el.
- [8] A rendelkezésre álló adatok szerint az alperes a 2013-ban hatályos alapszabályának II. 1. és 2. pontja alapján a 2013. március 2. napján tartott taggyűlésén egyhangú határozattal felvette tagjai közé az alperest, azzal a kitételrel, hogy 2013. március 31-ig 500.000 forintot megfizet, majd a belépési díj második felét 2017. március 1-jén megfizeti abban az esetben, ha a vadásztársaság a fenti időpontot követően is vadászatra jogosult területtel rendelkező vadásztársaság lesz. A határozat kimondta, hogy amennyiben a vadásztársaság a fenti időpontot követően nem fog rendelkezni érvényes haszonbérleti szerződéssel, abban az esetben a vadásztársaság törli a fenti tagokkal szemben nyilvántartott követeléseit.
- [9] Ezen tagfelvételi határozatra figyelemmel - az alperes és a felperes által sem vitatottan - az alperes a felperesi vadásztársaság tagjává vált. A taggá válás feltételül szabott belépési díj fizetési kötelezettségét a taggyűlés határozata alapján két részletben tartozott megfizetni az alperes, a második felét 2017. március 31. napjáig, a határozatban írt további feltétel teljesülése esetén. Az nem volt vitatott, hogy ezen további feltétel teljesült. Ezáltal az alperes fizetési kötelezettsége 2017. március 1. napján a belépési díj második felére, azaz 500.000 forint megfizetésére fennállt. A taggá váláskor hatályos alapszabály II. 5. pontja szerint a tag kötelezettsége a taggyűlés által megállapított vagyoni hozzájárulást az esedékességgel megfizetni. Mindezek alapján az alperes tagi kötelezettsége volt a fizetési kötelezettségének a teljesítése.
- [10] A felperes autonóm szervezet, működésének szabályait a mindenkori jogszabályi keretek között maga határozhatta meg. A felperes a belső autonómiája, önkormányzatisága alapján működött és működik, az általa megalkotott alapszabály rendelkezéseire is figyelemmel, annak megfelelően. Az önkormányzatiságból az is következik, hogy a tagsági viszony létesítése és megszüntetése önkéntes döntésen alapul, a tag önként dönt az egyesületben történő részvételéről és az egyesületi tagságának megszüntetéséről. A tagsági viszony megszüntetése a tag saját döntésén alapuló okon túl, az alapszabályban kifejezetten szabályozott esetekben szűnhet meg. A tagsági viszony automatikus megszüntetése törvénybe ütközik. A tagnak alapszabályban előírt, illetőleg taggyűlési határozattal előírt fizetési kötelezettségének elmulasztása automatikusan a tagsági viszony megszűnésével nem jár. Az alperes tagfelvételekor, és a tagsági viszonya ideje alatt hatályos jogszabályi és alapszabályi rendelkezések sem adtak lehetőséget a tagsági viszony automatikus megszűnésére. A tagsági viszony egy speciális jogviszony, nem szerződéses jogviszony, ezért a szerződésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók a tagsági viszonyra. A tagsági viszony létesítésének feltételei, a tagsági viszony fennállása, a tag kötelezettségei, illetőleg a tagsági viszony esetleges megszűnése az alapszabály rendelkezéseire tekintettel volt megítélhető. A felperes autonómiájából adódóan az alapszabályának módosítására törvényi lehetősége volt. Ebből az is következik, hogy egy tagsági viszony fennállása alatt bekövetkezett, a tagokra és az alperes szerveire is kötelezően megalkotott alapszabály módosítás, az alapszabály módosított rendelkezései az annak meghozatalát követően, a felperes minden szervére, tagjára irányadó. Mivel a tagsági viszony nem szerződéses jogviszony, ebből is következik az, hogy a tagsági viszony létesítésekor hatályos alapszabály nem minősül olyan szerződéses kikötéseknek, amelyek a továbbiakban a tagsági viszony éveken keresztül való fennállása alatt mindvégig irányadó lenne a tagra. Az alapszabály időközben módosult rendelkezései a tagsági viszony fennállása alatt a tagra, a folyamatosan fennálló tagsági viszonyra is irányadók.

- [11] A vagyoni hozzájárulás teljesítése a taggá válás feltétele volt a felperes alapszabálya, illetőleg taggyűlési határozata értelmében, melynek megfizetésére részletfizetést engedélyezett a felperes az alperes részére. Az alperes a taggyűlési határozattal a felperes tagjává vált és egyidejűleg a taggyűlés hozzájárult ahhoz, hogy a fizetési kötelezettség második felét 2017. március 1. napján fizesse meg az alperes. E fizetési kötelezettség feltételének teljesülése - a már fentebb rögzítettek szerint - nem volt vitatott a jelen peres eljárásban egyik fél által sem. Az sem volt vitatott, hogy a tagfelvételtől rendelkező taggyűlési határozatot követően az alperes a felperesi vadásztársaságban tagsági jogai gyakorlásában nem volt akadályozott, tagsági jogait gyakorolta. Ebből következően az alperest mint a felperes tagját az alapszabályban meghatározott tagi kötelezettségek terhelték, és terhelte a taggyűlés által hozott határozatban foglaltak teljesítése is.
- [12] Mindezek alapján az alperesnek a tagsági viszonyból fennálló, taggyűlési határozatban rögzített fizetési kötelezettsége állt fenn a felperessel szemben.
- [13] Az alperes 2013. március 2. napján hatályos alapszabálya II. 6. pontja szerint a tagsági viszony megszűnik törléssel, továbbá rögzíti, hogy az intéző bizottság törli a nyilvántartásból azt a tagot, aki az előírt vagyoni hozzájárulási vagy tagdíj fizetési kötelezettségének önhibájából három hónapja - írásbeli felszólítás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül - nem tett eleget. A törlésről határozatot kell hozni, és az ezzel szembeni jogorvoslatról is rendelkezik az alapszabály. Az alperes fizetési kötelezettsége második részletének esedékességekor hatályos, 2015. március 28. napján kelt alapszabály értelmében annak II. 6. pontja szerint kizárással szűnhet meg a tagsági viszony, és a tag kizárható, ha az előírt vagyoni hozzájárulás fizetési kötelezettségének a három hónapos késedelmet követő, írásbeli felszólításól számított 15 napon belül nem tett eleget. A kizárásról is határozatot kell hozni. A tagsági viszony megszűnésének szabályozásánál a törlést nem sorolja fel az alapszabály.
- [14] Tény, hogy a felperes nem törölte tagjai közül az alperest és az alperessel szemben kizáró határozatot sem hozott. Az alperes kilépési nyilatkozatot nem tett. A 2015. március 28-i alapszabály értelmében az alperes a tagsági viszonyát kilépéssel szüntethette volna meg a felperesi egyesületben. Az, hogy az alperes szerint törölni kellett volna, illetve a tagsága törlése automatikusan bekövetkezett, nem jelenti azt, hogy az alperes ezen jogi álláspontja folytán kilépési szándékát jelentette volna be a felperesnél és a tagsági viszonyát kilépéssel kívánta volna megszüntetni. Ebből következően az alperes tagsági viszonyának kilépéssel történt megszüntetése nem volt megállapítható.
- [15] Sem a 2013. évi, sem a 2015. évi alapszabály értelmében a tagsági jogviszony automatikus megszüntetésére nem kerülhetett sor. Önmagában a fizetési kötelezettség elmulasztása automatikusan a tagsági jogviszony megszűnésével nem jár. Miután mind a két alapszabály szerint, a 2013. évi szerint a törlésről, a 2015. évi szerint a kizárásról határozatot kellett volna hozni és határozathozatalra a felperes részéről nem került sor, ezért az alperes tagsági viszonyának felperes általi megszüntetése tényként nem volt megállapítható. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a tagfelvételnél engedélyezett halasztásra figyelemmel 2017. március 1. napjáig az alperes fizetési késedelme nem állt be, ezáltal a törlése feltételei sem következtek be az alatt az időszak alatt, amíg a korábban hatályban volt alapszabály nem a kizárást, hanem a tagok közül történő törlést fűzte jogkövetkezményként a vagyoni hozzájárulás fizetési kötelezettség elmulasztásához.
- [16] A vagyoni hozzájárulási kötelezettséget, annak mértékét, a fizetési feltételeket a felperes a belső autonómiájába tartozó kérdésként szabadon szabályozhatta. A taggal szembeni fizetési kötelezettségként előírt, a tagsági jogviszonyra, illetőleg a jelen esetben az alperes esetében a

belépés feltételül szabott vagyoni hozzájárulás fizetési kötelezettség nem szerződéses jogviszonyt hozott létre a peres felek között, így a szerződésre vonatkozó jogszabályok nem alkalmazhatók. Ugyanakkor a fentebb kifejtettek szerint a tagjai számára a felperes fizetési kötelezettséget előírhatott. A 2013. március 2-i taggyűlési határozat a taggá vált alperessel szemben fizetési kötelezettséget határozott meg. Az alperesnek mint tagnak ezt a fizetési kötelezettségét teljesítenie kellett az alapszabályból, valamint a legfőbb szerv azon alapuló határozatából adódó tagi kötelezettsége folytán.

- [17]ár nem a szerződéses, kötelmi jogviszonyokra vonatkozó jogszabályok irányadók a tagi kötelezettségként teljesítendő vagyoni hozzájárulás, belépési díj fizetési kötelezettségre, ezt tiltó jogszabályi rendelkezés hiányában nem kizárt, hogy a felperes a rá vonatkozó jogszabályok és a saját maga által alkotott alapszabálya rendelkezései alapján a tagnak fennálló fizetési kötelezettségét polgári peres eljárásban érvényesíthesse.
- [18] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:10. § (3) bekezdése a nem pénzbeli hozzájárulás igény érvényesíthetőségéről rendelkezik. Ugyanakkor a Ptk. 3:65. § (4) bekezdése vagyoni hozzájárulási kötelezettséget nem ír elő, de a Ptk. 3:4. § (2) alapján ez az egyesület által szabadon szabályozott kérdés. Az 1959. évi IV. törvényhez hasonlóan a Ptk., illetve más, a felperes irányadó jogszabály sem tiltja, hogy a felperes által a tagjával szemben előírt vagyoni fizetési kötelezettségét érvényesíthesse. A tagsági viszony megszűnésétől független a tagsági viszony megszűnéséig fennállt fizetési kötelezettség teljesítése. Sem jogszabály, sem a felperes alapszabálya és egyéb belső szabályzata nem mondja ki, hogy amennyiben a fizetési kötelezettség elmulasztása a tag kizárásával vagy a tag törlésével eljáró határozat hozatalát is eredményezte, a felperes nem érvényesítheti a tagnak a tagsági viszony megszűnéséig fennállt tagsági viszonnal összefüggő fizetési kötelezettséget. Ugyanakkor ezeknek az érveknek relevanciájuk sem volt, hiszen nem vitásan sem törléssel, sem kizárással nem került megszüntetésre az alperes tagsági viszonya.
- [19] Mindezek alapján nem volt jogszabályi vagy alapszabályi akadálya, hogy a felperes az alperes vele szemben 2017. március 1-én fennálló, az alperes által sem vitatott mértékű, 500.000 forint fizetési kötelezettségének teljesítése iránt peres eljárást indítson.
- [20] Az alperes korábban nem vitatta a fizetési kötelezettségének fennállását. Az ítéletábra rámutat arra, hogy az alperes még 2017. március 22-én kérelmet terjesztett elő a felperes felé, hogy a 2017. márciussal esedékessé váló 500.000 forint megfizetésére további részletfizetést kapjon. Csak ezt követően hivatkozott arra az alperes, hogy törléssel megszűnt a tagsági viszonya, amely tagsági viszony megszűnés a jogkövetkezménye a fizetési kötelezettsége elmulasztásának, és ezért további jogkövetkezménye, így fizetési kötelezettsége már nem lehet. A fentebb kifejtettek szerint az alperes ezen érvelése nem foghatott helyt. Az alperes köteles megfizetni a felperesnek a kereset szerinti tőkeösszeget.
- [21] A fizetési határidő a taggyűlési határozat szerint 2017. március 1. napja volt, az alperes ezen határidőig nem teljesített, ezért a felperes késedelmi kamatfizetési kérelme is megalapozott volt.
- [22] Mindezek értelmében az ítéletábra a Pp. 256/A. § (6) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 253.§ (1) bekezdés szerint az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a pontosított keresetnek megfelelően kötelezte az alperest az 500.000 forint belépési díj második felének és késedelmi kamatainak a

megfizetésére.

- [23] A felperes keresete és fellebbezései eredményesek voltak, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott az ítélet tábla a perköltség viseléséről és ezen belül a felperesnek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiről. A felperesnél a lerótt kereseti és fellebbezési illetékek (összesen 70.000 forint), valamint az ügyvédi képvisellel felmerült ügyvédi munkadíj merült fel perköltségként. A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdés alapján a nemleges áfa-fizetésre tett nyilatkozatra is figyelemmel, az elsőfokú eljárásra 25.000 forint, a másodfokú eljárásra 12.500 forint, összesen 37.500 forint ügyvédi munkadíjat állapított meg az ítélet tábla.

Budapest, 2020. március 5.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül: